

PRAKTIŠKAS POŽIURIS SPINTA

Daugeliui žmonių, ypač moterų, žodis „spinta“ asocijuojasi su posakiu: drabužių PILNA SPINTA, o apsirengti nėra kuo. Ką reikia DARŪTI norint, kad ne ji valdytų mus, o mes ją? Kaip elgtis, kad spintą atverti būtų MĀLONU?
Konstantinas BOGOMOLOVAS

DŽENTELMENO RINKINYS

Remiantis teorija, egzistuoja du pagrindiniai drabužinės formavimo principai. Pirmąjį iš jų galima pavadinti komplektavimu, kuomet daiktai atsiranda tam tikrais deriniais. Pavyzdžiui, jūs nusipirkote safario stiliaus švarką. Prie jo priderinate leopardo kailio raštais margintus batelius, odinį diržą, tam tikros rūšies akinius nuo saulės, rankinę. Ir visiškai nesusimąstote, ar šie daiktai tiks prie visų kitų jūsų spintoje esančių drabužių ir aksesuarų. Kai tik švarkas taps nemielas, susidėvės ar pabos, visas derinys kelias iš spintos. Akivaizdu, kad tokio tipo komplektavimas yra gana brangus ir tinka tik labai turtingoms mados aukoms. Jis priimtinas labai užimtiems ir pakankamai finansiškai apsirūpinusiems žmonėms, kurie ne itin pasitiki savo skoniu ar tiesiog nenori gilintis į derinimo subtilybes.

BŪTINA IR PAKANKAMA

Labiau paplitęs antrasis drabužinės formavimo variantas, kurį priimta vadinti kombinuoju arba moterišku. Pavadinimas gana sąlygiškas, nes tokiu principu aprangą renkami ne tik moterys, bet ir daugelis šiuolaikinių vyrų.

Metodas grindžiamas tuo, kad naują pirkinį siekiame derinti su tais, kurie jau yra spintoje. Todėl kiekvienas daiktas gali būti naudojamas skirtinguose deriniuose ir pasitelkti aksesuarai leidžia jį transformuoti pagal įvairius stilius. Tokia elgsena ekonomiškesnė, kadangi galima išsiversti ir turint nedaug daiktų. Remiantis principu „būtina ir pakankama“ įmanoma sukurti penkis (optimalus variantas) kasdinius aprangos komplektus. Būtent šis skaičius užtikrins, kad kasdien jausitės vis kitaip apsirengę, bet kartu išlaikysite savo stilių.

Užtenka, kad du trečdaliai drabužių derėtų tarpusavyje. Praktinis pavyzdys. Tarkime, turime tris „viršutines dalis“ (švarkas, palaidinė, megztukas) ir tris „apatines dalis“ (sijonas, kelnės, džinsai). Tuomet kiekvienas „viršaus“ atstovas turėtų derėti su dviem „apačios“ atstovais, o ne su visais trimis. Stengtis suderinti viską – tai jau kraštutinumas. Dažniausiai panašus siekis atveda prie monotoniškos aprangos – komplektai tampa besikartojantys, vienodi.

Kitas kraštutinumas – chaotiška drabužinė, kai sukaupiama daugybė tarpusavyje

nederančių drabužių ir aksesuarų. Tokiu būdu daugelis derinių lieka neužbaigti, o spintoje atsiranda nereikalingų „vieniškų“ daiktų: palaidinė, kuri netinka nei prie vieno švarkelio, sijonas, prie kurio negalime pasirinkti avalynės... Tokiems vienišiams surandame porą, o spinta tiesiog išsipučia.

VAMPYRAI SPINTOJE

Didžiausias kiekvienos drabužinės priešas – nereikalingi daiktai, vadinamieji vampyrai. Jų mes nedėvime, tačiau dėl neaiškių priežasčių ir neišmetame. Jie tiesiog kabo spintoje, gadina mums nuotaiką ir neleidžia įsigyti ko nors nauja.

Norint nuspręsti, ar daiktas yra reikalingas, ar ne, nereikia vadovautis tuo, ar fiziškai jis sudėvėtas. Jei jis nunešiotas, vadinasi, pirkti vertėjo. Problema kyla kalbant apie beveik naujus drabužius, kuriuos apsirengus veidrodis neparodo norimo vaizdo. Jei ką nors apsivilkus ir išėjus į viešumą įsitikinimas, kad kažkas ne taip, tik dar labiau sustiprėja, dra-

bužis ar aksesuaras atsiduria lentynoje ar ant pakabos. Tam gali būti daugybė objektyvių priežasčių: ne visai tinkama spalva, šiek tiek ne tokia proporcija, ne idealus kritimas, o gal tiesiog netinkamas stilius.

Daiktas tampa nereikalingas ir tada, kai „moraliskai nusidėvi“. Pavyzdžiui, moteris nusiperka itin madingą suknelę, tačiau velkasi ją kiek įmanoma rečiau, tarsi taupydama, kad tarnautų ilgiau. O štai naujam sezonui atėjus spintos glūdumoje ji netikėtai atrandama, bet jau, deja, nebedžiugina. Dėvėti nebesinori, o išmesti gaila. Tad mylimus drabužius reikia nešioti kiek įmanoma daugiau ir jokių būdu netaupyti jų ateičiai. Bet kuris daiktas, net ir pats stilingiausias, iš mados išeina dar tą momentą, kai jį įsigyjame. Neatsitiktinai nereikalingi dažnai tampa sezoninio išpardavimo pirkiniai. Arba daiktai, apie kuriuos ilgai svajojome, dėvėjome mintyse: atėjus momentui nusipirkti jie jau būna „moraliai pasenę“.

Mano nuomone, nereikalingo daikto kriterijus paprastas: jei per du tris sezono mėnesius nepanorome jo nešioti, reikia nedelsiant ir be gailės atsikratyti. Taip, žinoma, jis beveik naujas, ir ranka nekylo išmesti. Tačiau mąstykite blaiviai: jei mes netyčia pamestume pinigus, atidėtus kostiumui pirkti, tai porą savaitių padejuotume, po to nusiramintume ir nusipirkę kitą kostiumą nešiotume jį su malonumu. O nereikalingas daiktas mums neleidžia pirkti kito. Dėl šios priežasties – spinta pilna, o apsigrenti nėra kuo.

Ir kas kartą, kai atveriamė spintos duris, nereikalingas drabužis primena mums padarytą klaidą. Taigi čia apsigyvena vampyras, kiekvieną rytą siurbiantis iš mūsų gerą energiją, o kartu ir pinigus, nes provokuoja mus padaryti papildomų išlaidų: bandome persiūti, „pataisyti“ pirkdami naują drabužį prie jo, avalynę, aksesuarus... Taip nereikalingų daiktų dar pagausėja.

Vienintelė išeitis – pasakyti sau, kad pinigai prarasti, ir išmesti tą pirkinį, o dar geriau – kam nors atiduoti. (Tačiau patariu neatiduoti savo geriausiai draugei. Jeigu pasirodys, kad jūsų dovanotas daiktas jai puikiai tinka, jis ir toliau jus terorizuos.) Ir galų gale

derėtų įsigyti sau idealiai tinkamą drabužį ar aksesuarą vietoje atiduotojo. O kaip tai padaryti – atskira tema.

REVIZIJA

Spintos revizija reikia užsiimti jau prieš prasidedant eiliniam sezonui: rekomenduotina pradėti ruošti pavasario–vasaros sezonui ne balandžio mėnesį, o vasario pabaigoje. Geriausia turėti dvi spintas ar bent jau du skyrius, kad būtų galima išimti tuos daiktus, kurių artimiausią pusmetį neprireiks. Jų likimas bus sprendžiamas atėjus laikui, o tuo momentu privalu patyrinėti aprangą, kurią reikės nešioti artimiausioje ateityje.

Tai galima padaryti drauge su stilistu, kad šis tiksliai nuspręstų, ko dėl vienokių ar kitokių priežasčių reikia atsikratyti. Pirmiausia – nereikalingų daiktų, kurie labiausiai kenkia stiliui. Neverta spintoje palikti ir senamadiškų dalykų – tų, kurie praėjusį ar užpraėjusį

NEREIKALINGO DAIKTO KRITERIJUS PAPRASTAS: JEI PER DU TRIS SEZONO MĖNESIUS NEPANOROME JO NEŠIOTI, REIKIA NEDELSIANT IR BE GAILEŠČIO ATSIKRATYTI.

sezoną buvo itin madingos naujovės. Priešingu atveju bus privalu laikytis jų stiliaus ir spalvų gamos, tad taps sunku atkreipti dėmesį į aktualesnes sezono tendencijas.

Taip pat racionaliai ir subtiliai reikėtų elgtis su konservatyviais ir ekstravagantiškais daiktais. Kaip žinome, ir vieni, ir kiti yra nepavaldūs madai, tai reiškia, kad jie dar gali praversti. Ir net jeigu stilistas įsitikinęs, kad šioms modeliams nėra vietos kliento spintoje, kad artimiausią sezoną jų nereikia, vis dėlto neatmestina tikimybė, jog kada nors gali prireikti...

Šiaip ar taip, tokių objektų neverta palikti sezoninėje spintoje. Tai svarbi drabužinės formavimo taisyklė ir rekomenduoju griežtai jos laikytis: po ranka turi būti tik tie apdarai, kurie bus nuolat dėvimi. Puiku, jei galų gale spinta lieka pustuštė – 3 ar 4 mėgstamiausi daiktai. Tiesa, ne tik šiaip mėgstamiausi, bet, stilisto nuomone, ir tinkami naujai drabužinei. Taip pat reikia atrinkti ir avalynę, rankines, kitus aksesuarus bei papuošalus.

Svarbiausias revizijos rezultatas – ne tik maišai su išmetamu šlamštu, bet ir nauja drabužinės koncepcija bei pirkimo planas. Šios užduoties dažniausiai imasi stilistai ir asmeniniai pirkėjai.

APIPIRKIMO MENAS

Auksinė taisyklė – prieš perkant sudaryti reikiamų drabužių sąrašą, mat kruopščiai neapmąstyti pirkiniai vėl sukels chaosą spintoje, papildys neužbaigtus derinius ir nereikalingų daiktų krūvą. Svarbiausia pirkti tai, kas atitinka stiliaus koncepciją ir drabužinės programą, o ne tai, kas papuola po ranka. Sudvejojus visada padeda sena Rytų išmintis: „jeigu abejoji – susilaikyk“.

Labai svarbu nesuklysti įsigyjant pirmą pirkinį, kadangi jis turi tapti atskaitos tašku, nuo kurio bus pradėtas kurpti visas drabužių komplektas. Ir nesvarbu, ar tai bus solidus kostiumas, ar nebrangus aksesuaras.

Aksesuarų paieška – visuomet pati sunkiausia ir daugiausia laiko atimanti darbo dalis. Mano nuomone, sėkmingai parinkti suknytę arba kostiumą – ne itin sudėtinga. Tačiau aksesuarų asortimentas dažnai atveda į aklavietę.

O juk būtent jie padaro mūsų įvaizdį stilingą. „Dievas slypi detalėse“ – kažkada pasakė Coco Chanel, turėdama omenyje, kad detalės sukuria mūsų stilių ir kartu pastūmėja į neskoningumą. Pagrindinė bėda – jų visada trūksta bet kurioje drabužinėje.

DRABUŽINĖS KEITIMAS

Net ir tobulai sukomplektuota drabužinė turi bjaurią savybę: vos spėji ją sukurti – ir jau reikia atnaujinti, o pakeisti galima trimis būdais. Pirmasis variantas – komplektais; tai gana brangu, labiausiai tinka tiems, kurie laiką labiau vertina už pinigus. Antras būdas – keisti po truputį, tačiau, kad jums tiktų toks metodas, turėtumėte mėgti klasikinį stilių. Per dvejus trejus metus drabužinė visiškai atnaujinama atsargiai priderinant madingus drabužius ir aksesuarus. Trečias būdas – pakeisti viską ir iš karto. Jis tinkamas žmonėms, kuriems įdomu radikaliai keisti savo įvaizdį ir išbandyti visa, kas nauja ir itin madinga. Tiesa, perkant viską vienu sykiu dar reikia pamąstyti apie šukuosenos bei makiažo keitimą.